

आमोपवेशन लेपस्रोतसाच्च विवर्पति ।
 प्रायेणामाशये गृह्णन्नकदेशं न चातिशयः ।
 पिङ्गकैरवकीर्ण्येति पौतलोद्दिष्टपाङ्कुरैः ॥
 क्षिण्वोऽसितो मेघकामो मलिनः शोषवान् गुरुः ।
 गम्भीरपाकः प्राच्योष्णो क्षिप्तः क्षिष्टो विदीर्यते ।
 पङ्क्तवक् शीर्णमांसस्य स्रष्टस्त्रायुशिरागणः ।
 श्रवगन्धिश्च वीसर्पः कर्हमाश्रुतश्रुति तम् ॥ ”
 स च सर्पति एकदेशमित्यनयः । पिङ्गकैः
 पिङ्गकाभिः । अवकीर्णः व्याप्तः । असितः
 लघुः । मेघकः क्लृप्तलघुः । प्राच्योष्णो प्रचु-
 रोष्णः । स्रष्टः क्षिप्तोऽविदीर्यते स्रष्टः सन्नान्नो
 भवति विदीर्यते च । पङ्क्तवक् कर्हमवगन्तं तन्म-
 यत्र यः । शीर्णमांसः मलितमांसः । अतएव
 स्रष्टः त्रायुशिरागणः ॥ * ॥ सान्निपातिक-
 माह ।
 “ सान्निपातसमुत्पत्तु सर्वरूपसमन्वितः ॥ ” *
 रजतजलं विवर्पमाह ।
 “ बाह्यहेतोः क्षतात् क्रुद्धः सरत्तं पित्तमीरयन् ।
 वीसर्पमारुतः कुर्थात् कुलित्यसदृशैश्चितः ।
 स्फोटैः शोथञ्चरन्ना दाहादां श्वावशी-
 णितम् ॥ ”
 बाह्यहेतोः शुक्लप्रहारबालदन्तखाद्यागन्तु-
 हेतोः । श्वावशीणितं धूम्रवर्णरक्तम् ॥ * ॥
 उपद्रवनाह ।
 “ ज्वरातीसारवमधुक्लृप्तमांसदरुणक्षमाः ।
 अरोचकविपाकौ च विवर्पाण्यामुपद्रवाः ॥ ” *
 साध्यादिक्माह ।
 “ सिध्यन्ति वातकफपित्तकृता विवर्पाः
 सर्वात्मकचतुस्तत्त्व न सिद्धिमेति ।
 पित्तात्मकोऽङ्गनवपुष्प भवेदसाध्यः
 कृच्छ्राच्च मर्मसु भवन्ति च सर्वे एव ॥ ”
 पित्तात्मकोऽङ्गनवपुः पित्तजः सन् कज्जलवर्णः ।
 सर्वे एवासाध्या अपि ॥ * ॥ अथ विवर्पस्य
 चिकित्सा ।
 “ विरेकवमनालेपसेचनान्निविमोक्षकैः ।
 उपाचरेद्यथादीर्घं विवर्पानविदाहिभिः ॥
 रास्त्रा नीषोत्पलं दारु चन्दनं मधुकं बला ।
 घृतं क्षीरयुतो लेपो वातवीसर्पनाशनः ॥ ”
 चन्दनमत्र रक्तं आह्वयम् ।
 “ कसेरुश्शङ्खाटकपद्मगुन्धैः
 सशैवलेः सोत्पलकर्हमेक्ष ।
 वस्त्रान्तरेः पित्तकृते विवर्पे
 लेपो विधेयः सद्यतः सुशीतः ॥ * ॥
 त्रिफलापद्मकोशीरदसमङ्गाकरवीरकम् ।
 नलमूलमनन्ता च लेपः क्षेप्यविवर्पहा ॥
 समङ्गा लज्जालुः ।
 “ वातपित्तप्रशमनमग्निवीसर्पणे हितम् ।
 वातक्षेप्यहरेः कर्मे गन्धिवीसर्पणे हितम् ॥
 पित्तक्षेप्यप्रशमनं हितं कर्हमसञ्जके ।
 त्रिदोषजक्रियां कुर्थात् विवर्पे त्रिमलापहाम् ॥ *
 शिरीषयशीनतचन्दनेला
 मांसीहरिद्रादयश्चैवलेः ।

लेपो दशाङ्गः सद्यः प्रयोच्यो
विसर्पकुञ्ज्वरशोथहारी ॥”
नतं तगरम् । चन्दनमत्र रत्नं आह्वयम् ।
दशाङ्गो लेपः ॥ * ॥
“परिविकाः प्रलेपाच्च शृङ्गान्ते पञ्चवल्कलैः ।
पद्मकोशीरमधुक्तं चन्दनेना विसर्पये ॥
भूनिम्बवासा कटुका पटोल-
फलत्रयं चन्दननिम्बसिद्धः ।
विसर्पेदाहञ्ज्वरशोथकण्डू-
विस्फोटहृणावमिहृत् कषायः ॥
कुष्ठानि यानि सर्पिषि ब्रूयेषु विविधेषु च ।
विसर्पं तानि योयानि सेकालेपनभोजनैः ॥ * ॥
करञ्जसमष्टदशाङ्गलीक-
सुहृर्कदुग्धानलभङ्गराजैः ।
तैलं निशास्त्रविधेर्वैपक्वं
विसर्पविस्फोटविचर्चैकाग्रम् ॥
इति करञ्जादितैलम् ॥ * ॥
“कुष्ठामयस्फोटमस्त्रिकोत्त-
चिकित्सयाप्याशु हरेद्विसर्पान् ।
सर्वाङ्गं विकारान् परिशोध्य भीमान्
ब्रह्मं क्रमेणोपचरेद्यथोक्तम् ॥”
इति विसर्पाधिकारः ॥ * ॥ इति भावप्रकाशः ॥
(वेगः । यथा, उत्तरचरिते ।
“प्रमोहो निद्रा वा किञ्च विषविसर्पः किञ्च मरुः” ।
नाथालङ्कारदिशेषः । तल्लक्षणादिकं यथा,
साहित्यदर्पणे । ६ । ४५ ।
“विसर्पो यत्समारब्धं कर्मानिष्ठफलप्रदम् ॥”
यथा वेद्याम् । एकस्य तावत् पाकोऽयमि-
त्यादि ।)
विसर्पणं, स्त्री, (वि + हृप् + क्युट् ।) प्रसरः ।
इत्यमरः ॥ तन्नुब्रणविटपादेर्विसर्पणम् । इति
भरतः ॥ (निक्षेपः । यथा, महाभारते । ७ ।
८६ । १३ ।
“श्रीशयं सागरस्यैव मेरोरिव विसर्पणम् ।
पतनं भास्करस्यैव न नक्ष्त्री ब्रौह्मपातनम् ॥”)
विसर्पिः, पुं, विसर्पः । इति राजनिर्घण्टः ॥
विसर्क, स्त्री, (विसर्कं लातीति । ला + कर्क ।) पक्षवः ।
इति जिह्वाशेषः ॥
विसारः, पुं, (विशेषेण सरतीति । हृ गतौ +
“याधिमत्स्यवलेप्सिति वक्तव्यम् ।” ३ । ३ । १९७
इत्यस्य वार्तिकोक्ता घञ् ।) मत्स्यः । इत्यमरः ।
(भावे घञ् । निर्गमः । यथा, ऋग्वेदे । १ । ७६ । १९
“हिरण्यकेशो रजसो विसारे
२३र्ध्वनिर्वात इव प्रजीमान् ॥”
“रजस उदकस्य विसारे विवरणे मेघावर्गं
मने ।” इति तल्लघ्ये सायणः ।)
विसारिणी, स्त्री, (विशेषेण सरतीति । हृ +
णिनिः । डीप् ।) माघपर्णी । इति राज-
निर्घण्टः ॥ प्रसरणश्रीला । यथा, राजतर-
ङ्गिण्याम् । ८ । ६२२ ।
“निर्धूमस्य विसारिण्यो ज्वाला ह्यभुजो
दधः ॥”

विचारितः, चि, प्रचारितः । विपूर्वजानन्दधातोः
 क्तप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥
 विसारी, [न] चि, (वि + ह + णिनिः ।) प्रसरण-
 शीलः ॥ तत्पर्यायः । विह्वलरः २ विह्वलरः ३
 प्रसारी ४ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । १२ । ५ ।
 “अरिदृष्ट्यां परितो विसारिणा
 सुजम्बनस्तस्य निजेन तेजसा ॥”)
 विविनी, स्त्री, (विचमस्यस्या इति । विसु +
 “पुष्करादिभ्यश्च ।” इति इनिः । डीप् ।)
 पद्मिनी । इत्यमरः ॥ गृणालम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 विस्त्रिका, स्त्री, (विस्त्रची + स्वार्थे कन् ।)
 अजीर्णरोगविशेषः । इति भावप्रकाशः ॥
 (अस्या विशेषविद्यतिसु अजीर्णविस्त्रचीशब्द-
 योर्द्रष्टव्यः)
 विस्त्रची, स्त्री, (विशेषेण सूचयति न्युत्तिमिति ।
 वि + सूच् + अच् । स्त्रियां ङीष् । यदा, विशिष्टा
 सूचीव ।) अजीर्णरोगविशेषः । ओलाउटा
 इति भाषा । तस्य निरुक्तिर्यथा, —
 “सूचीभिरिव गात्राणि तुदन् सन्निहतेऽनिलः ।
 यस्याजीर्णेन सा वैद्वैबिस्त्रचीति निगद्यते ॥”
 तस्या निदानमाह ।
 “न तां परिमिताहारा लभन्ते विदितागमाः ।
 नृपास्तामजितात्मानो लभन्तेऽशनलोडुपाः ॥”
 विदितागमा जाताशुर्वेदाः ॥ ३ ॥
 तस्या लक्षणमाह ।
 “नृक्षातिसारो वमथुः पिपासा
 मूलं भ्रमोद्धेनजम्भदाहाः ।
 वैवर्णकम्यो हृदये रुजश्च
 भवन्ति तस्यां शिरसश्च भेदः ॥”
 उद्धेनं हस्तादयोः । शिरसो भेदः शिरः-
 मूलम् ॥ ३ ॥ तस्या उपद्रवानाह ।
 “निद्रानाशोऽरतिः कम्पो नृजाचातो विवर्-
 जता ।
 अमी उपद्रवा घोरा विस्त्रयाः पक्ष दारुणाः ॥”
 अमी उपद्रवा घोराः अमी निद्रानाशादव
 उपद्रवाः सर्वेषामेव रोगाणां घोरा भयङ्कराः ।
 विस्त्रयाः पक्ष दारुणाः विस्त्रयास्तु पञ्चापि
 यदि त्युक्तदा दारुणाः प्राणभयङ्कराः ॥ ३ ॥
 तस्या अरिदमाह ।
 “यः प्लावदन्तौघनखोऽल्पसंज्ञ-
 श्चर्द्दार्द्रतोऽभ्यन्तरयातनेत्रः ।
 कामखरः सर्वविमुक्तसन्धि-
 कायाक्षरः सोऽपुनरागमाय ॥”
 सर्वविमुक्तसन्धिः सर्वं विमुक्ताः प्रियिणीभूताः
 सन्धयो यस्य सः ॥ इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥
 अस्याचिकित्सा अजीर्णशब्दे द्रष्टव्या ॥
 विस्त्रितं, स्त्री, अनुतापः । इति जटाधरः ॥
 विह्वतं, चि, (वि + ह + क्तः ।) विह्वृतम् । इत्य-
 मरः ॥
 विह्वलरः, चि, (विस्त्रति तच्छीलः । वि + ह +
 “इजन्गणिविभ्यः कर्प ।” ३ । २ । ३६३)